

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Jeg mener ikke på nogen måde, at Danmark står dårligt internationalt. Tværtimod bliver vi, når vi kommer rundt om i verden med både Miljøudvalg og Energipolitisk Udvalg, mødt med meget stor anerkendelse for det, vi laver.

Jeg mener ikke, at jeg fuldstændig undlod at nævne det internationale. Jeg nævnte faktisk, at Det Energipolitiske Udvalg, hvor fru Anne Grete Holmsgaard selv var med, lige har været i Kina, og jeg mener ikke, at der var nogen af dem, vi talte med i Kina, hverken ministre eller formænd eller andre, som sagde, at Danmark stod dårligt på det område. Tværtimod blev vi gang på gang af alle de personer, vi talte med, fremhævet som foregangsland i verden med hensyn til vedvarende energi og på miljøområdet. Hvordan fru Anne Grete Holmsgaard kan få det til, at vi står dårligt, har jeg svært ved at forstå.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg tror, vi alle sammen er glade for, at vi på nogle områder har et rigtig godt rygte og ry, det er skønt. Men det, der fremgår af det internationale afsnit, er jo, at efter de tre forskellige vurderingsmetoder, man har brugt, står Danmark faktisk dårligt internationalt, altså i den virkelige verden – ikke når vi taler om omdømme og ry – men i den virkelige verden.

Er hr. Vesselbo enig i den vurdering, der ligger i det internationale afsnit her, eller tager han afstand fra den?

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Jeg kan ikke følge fru Anne Grete Holmsgaards vurdering af, at Danmark har et dårligt omdømme eller gør en dårlig indsats internationalt. I øvrigt ligger der jo også i hele vores klimastrategi nogle intentioner om, at vi skal have reduceret vores CO₂-udslip med 21 pct. i perioden 2008-2012. Der gøres jo en kæmpe indsats internationalt for at få reduceret CO₂-udslippet ved hjælp af internationale mekanismer.

Så jeg kan slet ikke se, at der på nogen måde skulle være noget, som kunne trække ned, hverken i Danmarks omdømme eller i den måde, vi handler på. Hvis det var sådan, at den måde, vi behandlede andre lande på, eller det rygte, vi havde, var dårligt, så er det jo på grund af de handlinger, vi foretager, og ikke bare på grund af, at der render nogle rundt i verden og siger, at

vi ikke gør det godt. Men folk kan jo i de lande, vi har kontakt til, konkret se, at vi gør det godt, at vi er langt fremme, og at vi er foregangsland både på miljø- og energiområdet. Så jeg kan slet ikke følge fru Anne Grete Holmsgaards argumentation.

(Kort bemærkning).

Johs. Poulsen (RV):

Jeg vil også gerne bidrage til historieskrivningen forstået på den måde, at det jo er rigtigt, at der i midten af 1980'erne var et alternativt grønt flertal, og i slutningen af Schlüterregeringens levetid var det jo faktisk en radikal miljøminister, som var med til at sætte noget af dagsordenen på feltet. Så det kan vi jo glæde os over at hr. Vesselbo er glad for.

Men det, jeg egentlig ville spørge hr. Vesselbo om, er netop i forlængelse af den diskussion, som også fru Pernille Blach Hansen rejser, nemlig: Er der efter hr. Vesselbos opfattelse grund til, at man ændrer vægtingen af vores indsats, således at man nedprioriterer indsatsen for at få mere natur og mere miljø, et større naturgrundlag, end vi har i dag, og flytte det over til det, som hr. Vesselbo kalder de sundhedsrelaterede indsatser på miljøområdet? Den sidste del er jo fornuftig.

KL 10.40

Jeg vil spørge hr. Vesselbo: Er det ikke sådan, at den første del, nemlig naturgrundlaget, diversitet, oplevelsesmuligheder og meget andet også er noget, der rent faktisk influerer på menneskers sundhed, i og med at der formodentlig er en sammenhæng, det har der jo været arbejdet meget med, også med psykisk velbefindende og mange andre muligheder? Er det i virkeligheden ikke sådan, at også det forhold har en indflydelse på menneskers sundhed?

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Nu vil jeg først sige med hensyn til det der med historieskrivningen, at det nu viser sig, at snart alle partier her i Folketinget har taget æren for det, der skete i 1980'erne, det er egentlig ret flot. Nu kommer hr. Jørn Dohrmann vel også op og siger, at han og Dansk Folkeparti har været med til at skubbe på, så er det ved at være fuldendt. Men det er godt, for der er jo åbenbart bred enighed om miljøpolitikken i Danmark – og det har der så været i 30 år, kan jeg forstå.

Med hensyn til om noget skal nedprioriteres eller opprioriteres, er det jo en total misforståelse